

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 0 P 068498 14 Gž
Brčko, 07.11.2014. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Tešić Dragane kao predsjednika vijeća, Kovačević Maide i Gligorević Ruže, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja P. N., zastupan po punomoćniku O. Č., advokatu iz B., protiv tuženog Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, zastupanog po Pravobranilaštvu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, radi novčanog potraživanja, odlučujući o žalbi tuženog izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 0 P 068498 13 P od 25.08.2014. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 07.11.2014. godine, donio je slijedeću

P R E S U D U

Žalba tuženog Brčko distrikta Bosne i Hercegovine se odbija, POTVRĐUJE presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj: 96 0 P 068498 13 P od 25.08.2014.godine.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom obavezan je tuženi Brčko distrikt Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu tuženi), da tužiocu P. N. iz B. (u daljem tekstu tužitelj), na ime naknade nematerijalne štete, nastale ugrizom psa litalice dana 29.07.2013.godine u ulici P. M. N. u B., isplati za pretrpljene fizičke bolove iznos od 2.500,00 KM, za pretrpljeni strah iznos od 1.666,00 KM, odnosno ukupan iznos od 4.166,00 KM (četirihiljadestotinušezdesetšest konvertibilnih maraka), sa zakonskom zateznom kamatom računajući od 25.08.2014. godine kao dana presuđenja, pa do konačne isplate, kao i da naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 904,80 KM, a sve u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja, dok je sa viškom tužbenog zahtjeva tužilac odbijen.

Protiv navedene presude tuženi je izjavio blagovremenu žalbu zbog povrede odredaba parničnog postupka iz člana 318. u vezi sa članom 8. i članom 250. i članom 260. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja iz člana 319. stav 1. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i zbog pogrešne primjene materijalnog prava iz člana 320. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vezi sa članom 172. i 184. Zakona o obligacionim odnosima, članom 60 stav 1. i 2. Statuta Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i člana 2. stav 1. i člana 8. stav 1. Zakona o javnim preduzećima Brčko distrikta Bosne i

Hercegovine, s prijedlogom da se žalba uvaži, pobijana presuda preinači i odbije tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti. Troškove postupka traži.

Tužitelj u odgovoru na žalbu predlaže da se žalba kao neosnovana odbije.

Žalba je neosnovana.

Nakon što je pobijana presuda ispitana u granicama navoda iz žalbe, te po službenoj dužnosti u skladu sa odredbom člana 330. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 8/09, 52/10 i 27/14 u daljem tekstu Zakona o parničnom postupku), odlučeno je kao u izreci iz razloga koji slijede.

Ispitujući pobijanu presudu, kao i postupak koji je predhodio njenom donošenju, ovaj sud je utvrdio da nije počinjena povreda postupka iz člana 8. Zakona o parničnom postupku, jer je prvostepeni sud raspravio sva sporna pitanja, a u obrazloženju pobijane odluke navedeni su jasni i određeni razlozi o svim činjenicama koje su relevantne za razrješenje predmetne pravne stvari. Inače odredba člana 8. Zakona o parničnom postupku sadrži načelo slobodnog sudijskog uvjerenja, na osnovu ocjene svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno, a kotrolišući ocjenu dokaza u konkretnom slučaju, ovaj sud ne nalazi nikakvu sumnju u istinitost činjenica koje je utvrdio prvostepeni sud.

Suprotno navodima žalbe prvostepeni sud je utvrdio, a na osnovu ocjene svih izvedenih dokaza pojedinačno i u međusobnom sklopu da se štetni događaj dogodio dana 29.07.2013.godine u Brčkom; da se tužitelj kretao trotoarom kada su ga napala tri psa lualice, a jedan je skočio na njega i ugrizao ga za ruku zbog čega je i otišao u ambulantu, gdje mu je pružena prva pomoć i konstatovane ozljede na desnoj podlaktici od ujeda psa. To znači da je tužitelj dokazao činjenice na kojima zasniva svoj zahtjev, a navodima žalbe se paušalno osporava takvo utvrđeno činjenično stanje, jer nisu izvedeni niti navedeni dokazi kojim bi se utvrđeno činjenično stanje u prvostepenom postupku dovelo u sumnju.

Nije ostvaren ni žalbeni prigovor pogrešne primjene materijalnog prava.

Naime, psi lualice svakako, a naročito imajući u vidu da je njihovo reagovanje nepredvidivo, predstavljaju povećanu opasnost za okolinu i u sudskoj praksi se smatraju opasnom stvari, zbog čega bi morali da budu nadgledani sa povećanom pažnjom, upravo radi sprečavanja nastupanja štete njihovim napadom i ugrizom, kao što se dogodilo u konkretnom slučaju. S toga, postoji uzročna veza između nastale štete i propusta u radu organa tuženog, jer sa njegove strane u vrijeme nastanka štetnog događaja očigledno nisu bile preduzete odgovarajuće (dovoljne) preventivne mjere, aktivnosti i postupci kojima bi se spriječilo nastupanje opasnosti po okolinu uslijed napada psa lualice, koja se u konkretnom ogleđa u propustu vršenja nadzora (kontrole) nad obavljanjem prenesene komunalne djelatnosti (član 172. Zakona o obligacionim odnosima).

Bez obzira što je Odlukom Skupštine Brčko distrikta Bosne i Hercegovine djelatnost na prikupljanju i zbrinjavanju pasa lualica povjerena Javnom preduzeću „Komunalno Brčko“ d.o.o. tuženi se ne može osloboditi odgovornosti za štetu pričinjenu trećim licima, kako pravilno zaključuje i prvostepeni sud, jer se odgovornost tuženog zasniva na obavezi (upravnog) nadzora nad radom preduzeća kojim je propisano vršenje djelatnosti od opšteg interesa (član 6. Zakona o povjeravanju javnih ovlaštenja „Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj:6/04; 19/07 i 11/09).

Naime, tuženi se kao izvorni nosilac predmetne upravne djelatnosti uvijek ima smatrati odgovornim za štetu, koja nastane uslijed propusta u njenom vršenju, čak i u slučaju kada je vršenje te djelatnosti Odlukom o obavljanju djelatnosti od opšteg interesa (kao javno ovlašćenje) povjerio drugom subjektu (kao u konkretnoj situaciji), pa i nakon zaključivanja ugovora postoji solidarna odgovornost Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, po pravu nadzora i JP „Komunalno Brčko“ d.o.o. Brčko, kao davaoca usluga, o čemu je građansko-privredno-upravno odjeljenje Apelacionog suda usvojilo pravno shvatanje na sjednici održanoj 27.03.2013. godine. Solidarna odgovornost je takva vrsta odgovornosti kod koje svaki od više štetnika odgovara za cjelokupnu štetu bez obzira na svoj udio u njenom uzrokovanju, a kako je u dispoziciji tužitelja da tužbom označi jednog ili više tuženih i kako je u ovoj pravnoj stvari kao tuženi označen samo Brčko distrikt Bosne i Hercegovine, prigovor pasivne legitimacije nije osnovan. Međutim, to ne znači da tuženi nema mogućnost da regresnom tužbom od Javnog preduzaća „Komunalno Brčko“ d.o.o. ostvaruje pravo na naknadu isplaćene štete na osnovu, odnosno iz njihovog unutrašnjeg odnosa regulisanim ugovorom zaključenim nakon donošenja Odluke o obavljanju djelatnosti od opšteg interesa, odnosno zakonskih propisa na koje se poziva tuženi (član 2. Zakona o javnim preduzećima u Brčko distriktu Bosne i Hercegovine). Dakle, kako se tuženi ne može osloboditi odgovornosti prema trećem licu za prouzrokovanu štetu kao izvorni nosilac predmetne djelatnosti, a kako je tužbom kao tuženi označen samo Brčko distrikt Bosne i Hercegovine istaknuti prigovor pasivne legitimacije nije osnovan.

Tužitelj je u opisanom događaju zadobio laku tjelesnu povredu i to dvije ugrizne rane za desnu podlakticu: bolove jakog intenziteta trpi oko 2 sata, srednjeg intenziteta oko sedam dana i slabog intenziteta u trajanju od oko četiri sedmice; strah jakog intenziteta traje par časova, srednjeg intenziteta u trajanju od oko sedam dana, te slabog intenziteta u trajanju od oko mjesec dana, dok se povremeni kratkotrajni strah slabog intenziteta javlja u situacijama koje podsjećaju na štetni događaj u periodu od od 10 do 12 mjeseci, što predstavlja narušenu psihičku ravnotežu, sve utvrđeno putem vještaka medicinske struke, koji nalaz (nalazi) nisu osporeni od tuženog u prvostepenom postupku.

Po stanovištu ovoga suda, a imajući u vidu utvrđene okolnosti važne za ocjenu pravične naknade (član 200. Zakona o obligacionim odnosima), ovaj sud prihvata stav prvostepenog suda da pravična naknada nematerijalne štete za pretrpljene fizičke bolove iznosi 2.500,00 KM, a za pretrpljeni strah iznosi 1.666,00 KM, jer je kod tužitelja u dužem vremenskom periodu narušena psihička ravnoteža, što opravdava dosudu naknade i po osnovu pretrpljenog straha, pa ukupni iznos nematerijalne štete od 4.166,00 KM je u skladu sa odredbom člana 200. Zakona o obligacionim odnosima i u skladu je orijentacionim kriterijumima koji se primjenjuju kod sudova u Distriktu.

Sljedom navedenog valjalo je žalbu tuženog djelimično uvažiti i prvostepenu presudu shodno članu 338. stav 1. tačka 4. Zakona o parničnom postupku preinačiti kao u izreci ove presude.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Dragana Tešić